

JOBB

vizsgaeredményekkel erősítik a békétábort
a szegedi Pedagógiai Főiskola hallgatói

Hangosan felberreg a Pedagógiai Főiskolában az óra végét jelző csengő. A hallgatók könyvekkel, jegyzetfüzetekkel a kezükben, hangos beszélgetéssel tódulnak ki a tanteremből, hogy kis pihenés után felrészletesen vegyenek részt a következő órán. Egyesek még az órán hallottakról beszélgetnek, de a hallgatók nagyrésze az elkövetkező kollégiumokról, szakkörökről beszélget.

Sokan felfohajtának:

— Tanulhatunk éjjel-nappal!

Akiknek nem kell éjjel tanulniuk

— Nem kellene magunknak éjjel tanulni ha napközben szabad idejüket helyesen osztanák be és amikor szabadidejük van, kicsit tanulnának is — szól közbe Végh Joachim elvtárs, a történelem előadója a sóhajtasokra.

Igen nagy hiba még a főiskolai és egyetemi hallgatók egy részénél a helytelen időbeosztás, ami a vizsgák előtti tanulási „hajrát” vonja maga után, a vizsgák befejeztével pedig a hallgatók alig léteznek a kimerültség miatt. Nagy fejlődés természetesen a helyes tanulási módszer kialakításában, hogy a hallgatók nagyrésze már megtalálta a tanulási helyes módját és híres szükségére éjszakai tanulásra, mert anélkül is jó eredményeket érnek el.

Jó példa erre Kántor Gyula, a főiskola másodikéves történelemszakos hallgatója, aki este 9 óránál tovább nagyon ritkán tanul. Az utolsó félévi tanulmányi átlaga 4,72, de — mint ahogy ő maga is elmondja — könnyen elérhetné volna az 5 pontos átlagot, ha a szerinte kevésbé fontos tárgyakat, például: nyelvészet, szemléltetés, nyelvészeti szakdidaktika nem hanyagolja el.

Jobb eredményeket biztosít:

a kötött vizsgarend

— Nagyon jó számunkra a kötött vizsgarend — mondja Kántor Gyula —, mert így nem csinálhatjuk meg azt, amit tavaly csináltunk, hogy előbb a kisebb és könnyebb tárgyakat szinte rohamszerűen lezavartuk, hogy több idő maradjon a szaktárgyakra. Most arányosan osztották el a vizsgákat és mi is előre beoszthatjuk magunknak a tanulni való anyagot. Természetesen a sikeres vizsgák eléréséhez évközben rendszeresen kell tanulnunk.

A Főiskola Tanulmányi osztálya minden segítséget megad a hallgatóknak a tanulási előfeltételeinek biztosítására. Május elejére például már készen volt a vizs-

garend, amelyet a professzorok, kati és a hallgatókkal való közös megbeszélés alapján készítettek el. E mellett a tanulmányi osztály állandóan ellenőrzi az egyes tan-székeken folyó vizsga-eökesztéseket. A tanulás biztosítását szolgálta az az intézkedés is, hogy egyes tantárgyakból nem kell kol-lokvániók a hallgatóknak. Ezáltal is jobban belemélyedhetnek szaktárgyaikba. Nemcsak a tanulmányi osztály, hanem a professzorok és előadók is a legmérszebbmőben segítik a hallgatókat munkájukban, konzultációs órák, szemléltet-műsorok tartásával.

Fontos feladat vár a DISZ-re

A tanulás irányításában és meg-

szervezésében azonban a legfontosabb feladat a DISZ-csoportokra hárul, amelyeknek irányítási feladata a hallgatók egyéni tanulását és amelyeknek tanulóparók szervezésével, szakmai megbeszélésekkel kell meginkább elősegíteniük a vizsgákra való készítés eredményességét.

A főiskola hallgatóinak, akik szocialista jövőnk reményeire, az általános iskolásokat nevelik majd marxista szellemben, jó tanulással kell bebizonyítaniuk, hogy megértették és tudják: jól vizsgázni hazafias kötelességük, mert ők ezzel erősítik a békétábort, ezzel veszik ki részüket a békeharcból.

A külföldön élő jugoszlávok harca a Tito-klikk ellen

Moszkva (TASZSZ). A Szlavjanyec című folyóirat cikket közöl: „A külföldön élő jugoszlávok egységesen harcolnak a Tito-klikk ellen” címmel.

Körülbelül 1 millió 200 ezer jugoszláv él ma az Egyesült Államokban, Kanadában, Ausztráliában, Új-Zeelandban, a latinamerikai és nyugateurópai országokban — írja a cikk.

Amikor Tito fasiszta klikkjét leleplezték, valamennyi haladószellemű külföldi jugoszláv megbélyegezte az angol-amerikai imperializmusnak ezeket a gyalázatos zsoldosait.

Titoéknek nem sikerült kezükbe keríteniük a külföldön élő jugoszlávokat. Nem segítenek sem az amerikai dollárok, sem a belgrádi ügynökök provokációi, sem a titóiista konzulátusok és követségek vesztett propagandája.

Ivan Gavranics Melbourneből levelet intézett a sydneyi jugoszláv főkonzulhoz. Leveleiben ezt írja: „Ne küldjék nekünk sem lapjukat, sem egyéb propaganda anyagot, mert ezekben egy szó igazság sincs

a jugoszláviai helyzetéről. Csak rágalom és hazug propaganda van bennük, ami arra irányul, hogy szakadást idézzon elő a külföldön élő jugoszlávok között. Ez azonban semmiképpen sem fog sikerülni”.

A Kanadában élő jugoszlávok határozataikban többször hangsúlyozták „a legelszántabb harc szükségességét az amerikai és angol imperialisták által pénzelt belgrádi áruló bűnös politikája ellen”.

Az Új-Zeelandban élő jugoszlávok Tito-ellenes tüntetéssé változtatták azt a gyűlést, amelyet a titóiista konzulátus rendezett.

Az Uruguayban élő jugoszlávok békebizottsága felhívást tett közzé, amely többi között így szól: „A háborús uszítók terveiben nagy szerepet játszik Tito, a jugoszláv népek árulója és gyilkos bandája, amely rettegésben tartja népünket”.

A határozat felhív minden becsületes uruguayi embert, hogy vegyen részt tevékenyen a béke híveinek mozgalmában és járuljon hozzá a háborús uszítók elleni harchoz.

MEGALAKUL SZEGEDEN

A FAIPARI TUDOMÁNYOS EGYESÜLET

A Műszaki és Természettudományos Egyesület Székeségén igen jelentős munkát fejt ki Szegeden is. Az egyesületen belül több szakosztály működik. Most újabb szakosztállyal gazdagodik, mégpedig a faipari tudományos egyesülettel, melynek szegedi csoportja kedden délután 6 órai kezdettel tartja alakuló ülését az MSZT Horváth Mihály-utcai székházában.

„Az alakuló ülést megelőzően Róka Pál elvtárs, a könnyűipari minisztérium faipari főosztályának vezetője tart előadást „Szovjet tapasztalatok felhasználása a minőség ellenőrzésében” címmel. Az alakuló ülésen a Szegedi Falemezgyár kultúracsoportha műsorral működik közre.

A METESZ szegedi intézőbizottsága nemcsak a faipar dolgozóit, de minden érdeklődőt szívesen lát.

Fegyverünk: a könyv

Golubkova: Két világot éltem

Golubkova asszony könyve életrajzi regény, de saját küzdelmes elmondásán túl írásában gazdagon bontakozik ki a pecsoraidekai táj gazdag népi kultúrája. Bemutatja a cári elnyomás és a kulák kiszámnyolós alatt nyugó halászfalu életét a hétköznapi reménytelennek látszó küzdelmeit. A fiatal Golubkovának csakúgy, mint a többi halászsasszonynak, szenvedés és gyötrelme az élete. A kiszámnyolós nem enyhül, csak a cári zsarnokság megdöntése után.

A szovjet hatalom új életet ad az embernek; az első halászkolhoz megerősödése lehetővé teszi, hogy leszámoljon a nép ellenségével, a kulákokkal és megteremtse egy új, boldog élet alapjait.

Golubkova asszony könyvét népszokások, mesék és dalok teszik színessé és változatossá. Élete első nyomorát lakodalmass és sirató énekekben festi meg. A szovjet hatalom évei alatt azonban a régi forma új tartalommal telik meg. Költészete nyomköveti a szovjet társadalom fejlődését. Narjam

Mar-ról ír, a szeppen épülő városról, de megénekl az első szovjet választást, a moszkvai nagy kiállítást, a Pártot és Sztálint — és gyönyörű sirató énekekben búcsúzik el a halott Leninről.

A gyűlölködő fasiszták háborúja új lendületet adott költészetének. Hüllőrt átkozó verse a népköltészet legősibb hagyományából táplálkozik.

Golubkova, az egyszerű írástudatlan halászsasszony, ma a Szovjetunió ismert népi költője. A Vörös Hadseregéről írt dala a vöröskatonák legkedvesebb éneke. Új emberre válna és fejlődésének nagy útja természetesen nem egyedülálló a szocialista társadalomban.

Golubkova asszony könyvét — amely nemrégiben jelent meg magyarul — nagy szeretettel olvasták dolgozóink országosra, s ezért az új magyar könyvkiadó elhatározta, hogy a város üzemében is könyvtárakban vitatja meg az érdekes alkotást.

Boró László

EREDMÉNYEK ÉS HIBÁK

a Szegedi Nemzeti Színház munkájában

A most elmúlt színházi évad folyamán Szeged dolgozó közönsége és a saját egyaránt mindig figyelemmel kísérte munkánkat. Kritikájuk minden esetben tanulságos volt számunkra és ezek nyomán igyekeztünk szebbet, jobbat, értékesebb munkát végezni. Most, amikor a színház már befektette Szegeden munkáját, Békéscsabán folytatjuk működésünket, a színház beszél önmagáról, a közönségről és a köztökötti elengedhetetlen kapcsolatáról.

Az elmúlt esztendőben igen szép eredményeket értünk el. Május elejéig Szegeden 232, tájszínházban pedig 170 előadást tartottunk. Talán egyik legnagyobb eredményünk a két opera bemutatása és ezeknek nagy sikere bizonyította arra, hogy dolgozóink lelkesednek az értékes, komoly zenéért. Az új utakon induló operett vonalán is sikerrel dolgoztunk. Próbáink megmutatták, hogy együttesünk alkotóképes, ha megfelelő körülmények közt dolgozat.

Művészeink igen értékes munkát végeztek üzemi kultúracsoporthoz patronálásában. Megértették Pártunk felhívását, lelkesen segítették üzemi szíjféloink munkáját.

Pártvezetelnk nagy segítséget nyújtott ideológiai továbbképzésünkben. Az Üzemi Bizottság jó munkát végzett, különösen szociálpolitikai téren. Megszer-

vezte a sportmozgalmat, amely azonban még sok kívánnivalót hagy maga után, éppen a munkatorlódás miatt.

Igen nagy eredményeket értünk el a takarékosági szempontból. Az évi bevételi előirányzatot május 1-ig teljesítettük. Műszaki dolgozóink jelentős összegeket takarítottak meg államgazdaságunk számára. A festőteremben például a Sándor-férek közel 7000 forintot takarítottak meg: a szabvány Horváth Ferenc és Bene Jánosné vezetésével 10 000 forintot. Rajnai Sándor műszaki felügyelő vezetésével a műszakiak 12 ezer forint megtakarítással járultak hozzá, hogy új társalgók minél szebb legyen. Az ésszerűsítések, találmányok között felhőgép, a nézőtéri hangszóró a legjelentősebb, amelyek ugyancsak többszáz forint megtakarítással készültek.

Hosszú lenne most felsorolni azt a sok felajánlást, amelyek mind egy-egy tégla jelentettek életünk szebbé építéséhez. Az eredmények azt mutatják, hogy színházunk cselekvőképes, lelkes dolgozó színháza. A jövőben még jobb minőségi munkára törekszünk, hogy igazi szocialista-realist művészettel neveljük és szórakoztassuk dolgozó népeinket.

Eredményeink mellett azonban sok hibát is hordozt magában az elmúlt színházi évad. A színház műsorpolitikája pártos volt ugyan, de nem volt eléggé változatos.

Egyes darabjaink a haladó irodalomnak nem a legjobb alkotásai. Előadásaink több ízben nem a leg-tökéletesebb felkészültséget árulták el. A dolgozókkal való kapcsolat kiépítése a kritika szempontjából kielégítő volt ugyan, de a tapasztalatokat ritkán tudtuk hasznosítani, tekintettel arra, hogy a vilák többször egy-egy darab utolsó előadásaira estek. A Sztaniszlavszkij-kör, amely szakmai továbbfejlesztésnek feltehetően kiváló eszköz, kevés eredményt végzett munkáját, majd teljesen megszűnt.

Miben látjuk a hiányosságokat? Elsősorban a szervezési hibájában. A vezetőség hibája, hogy a színházi év folyamán a tervszerűtlenség következtében állandó volt a munkatorlódás. Tökéletes munkát tehát sem művészi, sem társadalmi vonalon nem tudtunk végezni. Hiba volt azonban a tagság részéről, hogy erőlyes kritikával nem hatolt vezetőire.

Már a nyáron felkészülünk arra, hogy az ősszel megkezdődő új színházi évadban Pártunk irányításával Szegeden még szebbet és még jobbat nyújthassunk az eddigivel. Elsősorban arra törekszünk, hogy munkánkat tervszerűbbé tegyük s fokozott önképzéssel még elmélyültebb előadásokat nyújthassunk. Rendszeressé akarjuk tenni a Sztaniszlavszkij-köröket és állandóan tanulmányozni akarjuk a szovjet színészek munkáját. Elmélyítjük kapcsolatainkat az üzemi dolgozóival is főként a patronázs rendszer kiépítésével. Szeretnénk minél közvetlenebb kapcsolatot teremteni Szeged dolgozó közönségével, hogy az egyre növekvő kulturális érdeklődést minél tökéletesebben kielégíthessük.

Váradi Árpád
a Szegedi Nemzeti Színház
sajtófelelőse

Pintér Géza,

ÚJ GYŐZELMEK FELÉ

„Rákosi Mátyás gépeit”, amikor komoly elhatározással aláírják a termelőszövetkezetbe való belépési nyilatkozatot. Felemelt öt éves tervünk határozatait, születnek meg Lengyel elvtárs mozdonyának gyorsaságában, a Dunai Vasmű egymásután emelkedő hatalmas épületsoraiban. A kongresszusi verseny izzó hangulatát szikrázza Muszka elvtárs esztorgakése. Ez jut kifejezésre a Petőfi-bánya szénfeldolgozó munkájában és Pór Bertalan Kossuth-díjas festőművész alkotásában, amint Rákosi elvtárs arcképét oly odaadó elmélyedéssel festi. Az öreg munkásasszony, aki otthonában ajándékozta a szö Rákosi elvtársnak, néphadseregünk harcokcsigájának gyakorlata, sportolójának versengései, az üzemi kultúracsoporthok megkapóan szép népi tánc és a többi képek mind-mind híven mutatják, hogy a kongresszusi verseny magával ragadta az egész ország népét, a verseny lendülete behatolt az ország minden zugába.

De nemcsak a várakozást, az előkészületet fejezik ki ezek a képek, hanem annak a munkának a kezdetét is, amely már tovább folyik azzal a megnövekedett lendülettel, amelyet a kongresszusi határozatok adottak neki.

Ünnepi díszben köszönti Budapest a kongresszust, a küldötteket, a testvérpártok képviselőit. Lobogók lengenek az utcákon, a hidakon. Megérkeznek a nagy Bolsevik Párt, majd a többi testvérpártok küldöttei. Ott látjuk őket a kongresszusi nagygyűlés emelvényén is, amint büszkéen örömmel nézik a végeláthatatlan tömeget, amely teljesen megtölti nemcsak a Hősök-terét, hanem a környező utcákat is.

Majd kezdődik a kongresszus, amely tudatos célok felé irányítja dolgozó népeink bátor kezdeményezéseit, egyre növekvő, fejlőd-

dó munkakészségét. Megjelennek előttünk a küldöttek, dolgozóink legjobbjai.

Rákosi elvtárs, Gerő elvtárs beszédei, Farkas elvtárs, Révai elvtárs hozzászólásai hangzanak el. Egyszerű mondatokban beszélnek. Mindenki megérti ezeket a mondatokat. Amikor olvassuk Rákosi elvtárs kongresszusi beszédét, minden mondatát helyeseljük, minden mondatát tudomásul vesszük. De amikor halljuk Rákosi elvtárs hangját és látjuk az arcát, akkor mélyebb ösztönzést kapunk. Úgy érezzük, hogy amit mond, azt a lehető leggyorsabban, minden erőnk, minden képességünk latbavetésével kell végrehajtanunk.

A filmről felénk árad a kongresszus hangulata, a kongresszus forró lelkesedésétől áthatott légköre. Amikor Sztálin elvtárs neve elhangzik, szinte úgy érezzük, nekünk is fel kell állni a filmszínház nézőterén, hogy együtt ünnepezzünk a kongresszussal Sztálin elvtársat. Megkapnak bennünket a testvérpártok küldötteinek egyszerű, de szeretetteljes szavai. Együttérzünk a koreai hősökkel, amikor küldötteik a gyönyörű szelnyaszólót átadják Rákosi elvtársnak.

A néphadsereg küldöttségének bátor, kemény, katonás magatartása bizalmunkat erősíti, az ifjak, utórvők küldöttei egy-egy hangulatos színlő az előttünk elvonuló képek sorozatában.

Megkapó jelenet, amikor Rákosi Gerő, és Farkas elvtársak a színelben elbeszélgetnek a küldöttekkel. Hiszen ezek a jelenetek mindennél ékeesebben bizonyítják, hogy ebben az országban vezetők és a nép milyen közvetlen kapcsolatban állanak, mennyire összeforranak egymással.

Az „Új győzelmek felé” című dokumentumfilm megalkotásával új fejlődési állomáshoz érkezett film-

gyártásunk: ez az első önálló, egész estét betöltő dokumentumfilmünk. A filmnek vannak még hiányosságai. Még sok benne a hirdőszerűség. A dokumentumfilm abban különbözik a hirdatófilmtől, hogy nem szorítókzik csupán arra, hogy a látott dolgokat egyszerűen megjeleltse. Feladata az, hogy a valóság tényleges elemeit művészi módon ábrázolja, csoportosítja és kiemelve vigye a néző elé. Ez a hiányosság különösen a film második részén tapasztalható és ez a körülmény mintegy keltőszója a film: az előkészületekre és a kongresszus tanácskozásaira. A jólsikerült bevezető rész után helyes lett volna, ha elénk tárta volna a film azt a lelkesedést is, amely dolgozóinkat a kongresszus beszámolója után magával ragadta s amely mintegy kiemelte volna, a közeljövőbe átvitte volna a kongresszus határozatait. Ezt el lehetett volna érni az elhangzott beszédek anyagának képekkel való áldafestésével, felemelt öt éves tervünk munkáinak ábrázolásával. Mindez nagymértékben fokozta volna a film nevelő hatását. A békeharc, pártkongresszusunk egyik vezéreszméje sem jutott kellő hangsúllyal kifejezésre a filmen. Csak a felszólalók szavaiól csendül ki, de nem jelenik meg képszerűen.

A filmet Kiss József írta és rendezte. Komoly, alapos, körültekintő munkát végzett. A hatalmas anyagból a legjellemzőbb képeket válogatta ki. Különös munkát végzett Illés György Kossuth-díjas operatőr is. Egész sor szép kép dicsejti tehetségét. Kiss Lajos zenéja hangulatosan festi alá a szép felvételeket.

A kezdeti hibák mellett is az „Új győzelmek felé” sikerült alkotása fiatal filmgyártásunknak. Híven, pontosan és lelkesítően számol be Pártunk II. kongresszusáról.